

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.

Titel: Udrag fra Ægtestand

Citation: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: "Ægtestand", i Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: *Ægtestand*, udg. af Vibeke Blaksteen, Dansk Lærereforening/Skov, cop. 1982, s. 17. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-gyllem15-shoot-idm140012813515776.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Ægtestand

Man hørte nu Vognen køre frem. Sophie traadte ind, og medens hun og Annette tog Kaaberne paa, sagde denne til sin Søster: »Naa Sophie! har du nu været inde og trøste din Kæledægge? For dertil var vel Billedbogen og Kortene bestemt?« - »Ja!« svarede 18 Sophie kort. - »Nu Gudskelov!« sagde Annette: »saa er du vel selv lidt trøstet med det samme? Lad mig se paa dig! Naa! nu ser du dog mindre ulykkelig ud, end for lidt siden.« - Ja jeg tilstaar det,« svarede Sophie: »min stakkels Antons Sorg bedrøvede mig. For et Barn er en saadan Sorg ligesaa bitter, som et alvorligere Tab for en af os. Han havde glædet sig saa meget til den Herlighed i Aften, og hans Glæde er *min*.« Med sagtere Stemme tilføjede hun: »Jeg har jo ingen anden!« - »Se saa!« raabte Annette triumferende: »Det kan jeg lide, nu tilstaar du selv« ... Sophie afbrød hende: »Intet tilstaar jeg, jeg har intet at tilstaa, intet at beklage mig over, uden min egen Barnagtighed. Tal ikke mere derom - Ferdinand tog hendes Haand og kyssede den, idet han sagde: »Nej for Guds Skyld! Lad os intet sige, som kan bedrøve vor Sophie. Hun er den gode Engel i vor Kreds, vi kan ikke noksom ære hende.« - »Hvad befaler?« udbrød Annette, idet hun med et vredt Ansigt vendte sig til sin Forlovede og stødte hans Haand tilbage, da han vilde hjælpe Damerne at stige til Vogns.